

ബാബ അപരാഹ്ണവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാന്തയിൽ തനിക്കു ചുറ്റും കൂട്ടുന്ന വിദ്യാർത്ഥി കൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തിരഞ്ഞെടുത്ത് അധിക സത്സംഗമായി അവതരിപ്പി ക്കുകയാണ് പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ. ഈ പ്രഭാഷണം തുടരും.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ നവംബർ 12, 2003

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 23A

ആഗസ്റ്റ് 2003

ഓം.... ഓം.... ഓം....

സായിരാം

ഭഗവാന്റെ പാദപത്മങ്ങളിൽ പ്രണാമങ്ങളോടെ,

പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരീ സഹോദരന്മാരേ!

വേദങ്ങളുടെ പവിത്രത

ഭഗവാൻ അവിടുത്തെ മന്ദിരത്തിൽനിന്ന് പുറത്തുവന്ന് കുൽവന്ത് ഹാൾ ഓഡിറ്റോറിയത്തി ലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ, കാലത്തും വൈകിട്ടും വിദ്യാർത്ഥികൾ വേദം ചൊല്ലാൻ തുടങ്ങു

ന്നു. വേദജപം വെറും ശബ്ദകോലാഹലമായി, അർത്ഥമില്ലാത്ത കുറച്ച് ശബ്ദങ്ങളും ഉച്ചത്തിലുള്ള ഒച്ചയായും ഒക്കെ, തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ എന്റെ ചങ്ങാതിമാരേ, അത് അങ്ങനെയല്ല.

വേദങ്ങളിൽ ശ്ലോകങ്ങളുണ്ട്. ശ്ലോകങ്ങൾ സംസ്കൃതഭാഷയിലാണ്. ഇവ മനുഷ്യനിർമ്മിതമല്ല. ഇവ, ഏറെനാളുകൾക്കുമുമ്പ്, വർഷങ്ങളോളം വനത്തിൽ തപസ്സനുഷ്ഠിച്ച ഋഷികളുടെ അന്തർദൃഷ്ടിയിൽ വെളിപ്പെട്ടവയാണ്. അവർക്ക് കുറച്ച് അന്തർജ്ഞാനപരമായ ഭാവം ലഭിച്ചത് അവർ ഓർത്തുവയ്ക്കാൻ തുടങ്ങുകയും, ആ ജ്ഞാനം തലമുറകളായി കൈമാറിവരികയും ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

വേദത്തിന്റെ സ്വരം തന്നെ നമ്മുടെ തലച്ചോറിനെ സ്വാധീനിക്കാൻ തക്കതാണ്. വേദത്തിന്റെ വൈദ്യുത-കാന്തിക തരംഗങ്ങൾക്ക് നമ്മുടെ നാഡീവ്യൂഹത്തെ, രക്തചംക്രമണവ്യവസ്ഥയെ, ദഹനവ്യവസ്ഥയെ ഒക്കെ സ്വാധീനിക്കാനാവും. വേദങ്ങൾ നമ്മെ വ്യക്തിപരമായി ശാരീരികതലത്തിൽ, മാനസികതലത്തിൽ, ആദ്ധ്യാത്മികതലത്തിൽ, സഹായിക്കുന്നു.

വേദജപം മുഴുവൻ സമൂഹത്തിന്റെയും വളർച്ചയ്ക്ക് സഹായകരമാണ്. കൃത്യസമയത്തുള്ള മഴ ഉറപ്പാക്കുന്നതിന്, രാഷ്ട്രം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുന്നതിനുള്ള, രാഷ്ട്രം ഐശ്വര്യസമൃദ്ധമാവുന്നതിനുള്ള ഒരുതരം പ്രാർത്ഥനയുമാണ് അത്. മുഴുവൻ മാനവരാശിയുടെയും, സമസ്ത വിശ്വത്തിന്റെയും ക്ഷേമത്തിനായി വേദങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു, ഒരു പ്രത്യേക രാഷ്ട്രത്തിന്റെയോ പ്രദേശത്തിന്റെയോ മതത്തിന്റെയോ ക്ഷേമത്തിനു മാത്രമല്ല. വേദങ്ങൾക്ക് മതത്തിൽ കാര്യമൊന്നുമില്ല. ഈ ലഘുവായ ആമുഖത്തോടെ ഞാൻ ബാക്കി വസ്തുതകളുമായി മുന്നോട്ടുപോവുകയാണ്.

ഒടുവിൽ നിങ്ങൾക്ക് എന്തു ചോദ്യവും ചോദിക്കാം.

സംസ്കാരവും മൂല്യങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്ന സർവകലാശാല

എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളേ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയട്ടെ, ഈ രാജ്യത്ത് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം നേടുന്നതിനായി മൊത്തം നാല്പത് ലക്ഷം വിദ്യാർത്ഥികളെയെങ്കിലും എൻറോൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള, ഏതാണ്ട് മൂന്നുറോളം സർവകലാശാലകളുണ്ട്. എന്നാൽ, ഒരു കാര്യം നിങ്ങളോട് പറയാൻ എനിക്ക് കഴിയും: സംസ്കാരത്തിന്റെയും മൂല്യങ്ങളുടെയും ബോധനം മുഖ്യലക്ഷ്യമായിട്ടുള്ള ഒരൊറ്റ സർവകലാശാല മാത്രമേയുള്ളൂ; അത് ശ്രീ സത്യ സായി യൂണിവേഴ്സിറ്റിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നല്ല. അതൊരു വസ്തുതയാണ്, ഈ രാജ്യത്തെ

എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നുമുള്ള പ്രമുഖ വിദ്യാഭ്യാസവിദഗ്ദ്ധരുടെ പ്രസ്താവനയടങ്ങുന്ന എന്റെ മറ്റ് പ്രഭാഷണങ്ങൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ഇത് നിങ്ങൾക്ക് കുറേക്കൂടി മനസ്സിലാവും. ഈ രാജ്യത്തിന്റെ സംസ്കാരിക മൂല്യങ്ങളിലും പാരമ്പര്യത്തിലും ശ്രദ്ധയൂന്നുന്ന ഒരേയൊരു സർവകലാശാല ശ്രീ സത്യസായി യൂണിവേഴ്സിറ്റിയാണ്.

ഈശ്വരമഹിമ ഒരുമിച്ച് ഘോഷിക്കുമ്പോൾ

ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ വസ്തുത എന്തെന്നാൽ, കിന്റർഗാർട്ടൺ മുതൽ പി.എച്ച്.ഡി വരെ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും, വേദം ജപിക്കാൻ അറിയാം എന്നതാണ്.

എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളും ഒരുമിച്ച് സ്വരൈക്യത്തോടെയാണ് വേദം ജപിക്കുന്നത്. അവർ ഏകോപിച്ച്, തികഞ്ഞ ഒത്തൊരുമയോടെ, മികച്ച ശൈലിയിൽ, സുന്ദരമായ ഉച്ചാരണ ശുദ്ധിയോടെയും മാതൃകാപരമായ സ്വരനിയന്ത്രണത്തോടെയും, ഉച്ചത്തിൽ, ആനന്ദത്തോടെ മണിക്കൂറുകളോളം വേദം ചൊല്ലുന്നു. നൂറുകണക്കിന് കുട്ടികളെ വേദം പഠിപ്പിക്കുന്നത് അത്ര എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല. അവരെല്ലാവരും ഈശ്വരമഹിമ കീർത്തിക്കുന്നത്, സമസ്ത മാനവരാശിക്കായും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്, സകല മാനവവംശവും ശാന്തിയിൽ, ഭദ്ര

മായി, സുരക്ഷിതമായി, ഐശ്വര്യത്തോടെ പുലരാനായിട്ടാണ്. ഇത് ഈ സ്ഥാപനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വളരെ മഹത്തായതും തികച്ചും വേറിട്ടതുമായ കാര്യമാണ്.

ഇനി, നമുക്ക് മറ്റൊരിടത്തും കാണാനാവാത്ത ഒരു കാര്യം എന്തെന്നാൽ, പെൺകുട്ടികൾ വേദം ചൊല്ലുന്നു എന്നതാണ്. ഇതൊരു വ്യത്യസ്തതയാണ്. പഴയ കാലത്ത് സ്ത്രീകളെ വേദപഠനത്തിൽനിന്ന് വിലക്കിയിരുന്നു. പിന്നീട്, അവർ എതിർക്കുകയുണ്ടായി. വേദ ജ്ഞാനം ഇന്നും സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ അത്ര പ്രചാരത്തിലായിട്ടില്ല. എന്നാൽ, ശ്രീ സത്യ സായി ബാബ അനന്തപുരിലെ എല്ലാ പെൺകുട്ടികളെക്കൊണ്ടും വേദം ചൊല്ലിച്ചു. ഇന്നും, പതിനാല് കൊല്ലങ്ങളായി ഞാനിത് കേൾക്കുകയാണെങ്കിലും എനിക്കിത് വിശ്വസിക്കാനാവുന്നില്ല. ഞാൻ സ്വയം ചോദിക്കും, “ഇത് സത്യമോ?” പെൺകുട്ടികൾ വേദം ചൊല്ലുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ ഓരോ തവണയും എനിക്കങ്ങനെയാണ് തോന്നുക.

Students of the Sai educational system should become pioneers in imbibing a combination of secular and sacred learning i.e. acquiring both scientific and spiritual knowledge.

ഈ രാജ്യത്ത്, വിവാഹകർമ്മങ്ങൾ പോലെയുള്ള ആദ്ധ്യാത്മികാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, ആചാരങ്ങൾ, ഗൃഹപ്രവേശന ചടങ്ങുകൾ, കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ നാമകരണം മുതലായ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന പുരോഹിതരുണ്ട്. ഇവയൊക്കെ പുരോഹിതർ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന മതപരമായ കർമ്മങ്ങളാണ്. എല്ലാ പുരോഹിതർക്കും വേദം അറിയണം എന്നാണ്

സങ്കല്പം. വിദ്യാർത്ഥികളുടെ വേദജപം ഉന്നതമായ പ്രഫഷണൽ നിലവാരം പുലർത്തുന്നതാകയാൽ, ഞാൻ അവരെ കളിയാക്കുകവരെ ചെയ്യാറുണ്ട്: “ഹേ കുട്ടികളേ! നിങ്ങൾ തൊഴിലില്ലായ്മയെപ്പറ്റി പേടിക്കുകയേ വേണ്ടാ-നിങ്ങൾക്ക് പുരോഹിതരായും ജീവിച്ചു പോവാം!” (ചിരി)

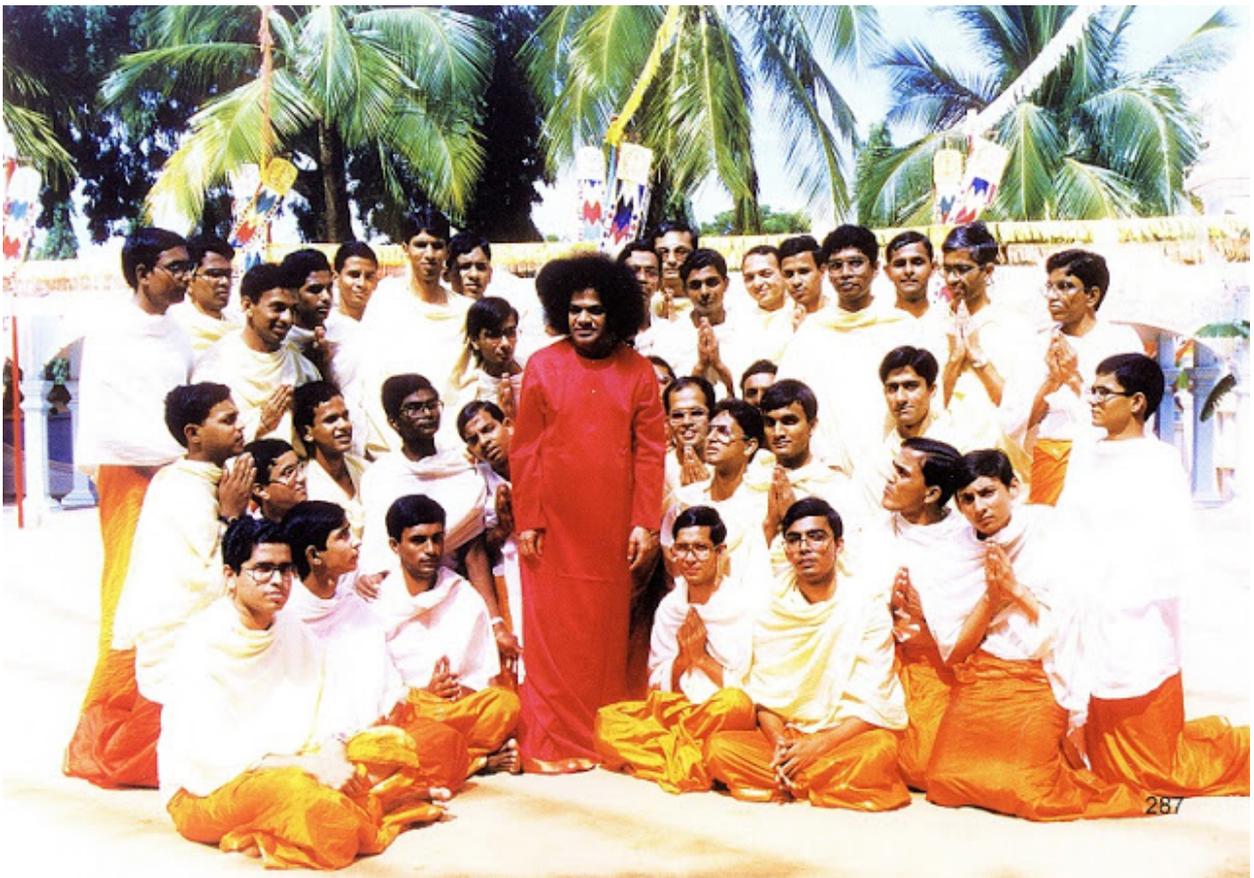
ശരി, പ്രകൃതംകൊണ്ട് ഞാനൊരു ഗൗരവക്കാരനല്ല, ഗൗരവക്കാരായ ആളുകളുമായി ഞാൻ ഇടപഴകാറില്ല. മതം എന്നത് ആനന്ദം ആണെന്ന്, ഈശ്വരൻ ആനന്ദം ആണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഗൗരവപ്രകൃതം എന്നത് ഒരുതരം രോഗമാണെന്ന്, ആദ്ധ്യാത്മികതയല്ലെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ചിരിക്കുന്ന ആളുകളെയാണ് എനിക്കിഷ്ടം, ഞാനും ആളുകളെ ചിരിപ്പിക്കാനാണ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്.

വേദം ജപിക്കുന്നതിനുള്ള ആൺകുട്ടികളുടെ കഴിവിനെ ഞാൻ അംഗീകരിക്കുന്നത് മറ്റൊരു കാരണത്താലാണ്. പുറത്ത്, പുരോഹിതർ വേദം ജപിക്കുന്നത് നിത്യവൃത്തിക്കാണ്, അവരുടെ അന്നസമ്പാദനത്തിനായിട്ടാണ്. ഞാൻ കുട്ടികളോട് പറയാറുണ്ട്, “നിങ്ങൾ, നിങ്ങൾ പി.എച്ച്.ഡി.ക്കാരും എം.ടെക് കാരും എം.എസ്.സി.ക്കാരുമാണ് വേദം ജപിക്കാനിറങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ കരുതുന്നത്, നിങ്ങളെല്ലാവരും ഈ രാജ്യത്തെ പുരോഹിതവർഗത്തിന്റെ ഒന്നാം ക്ലാസ് ശത്രുക്കളാണെന്നാണ്!” (ചിരി)

അവർ പരാമർശയോഗ്യമായ ഉത്കൃഷ്ടതാ നിലവാരത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. സ്വരഭേദവും ശബ്ദക്രമീകരണവും അവിശ്വസനീയ നിലവാരം പുലർത്തുന്നതാണ്! ആൺകുട്ടികളുടെ ജപത്തിന്റെ ഒരു കാസറ്റ് പബ്ലിറ്റ് കേൾക്കാനിടവരികയാണെങ്കിൽ, ഈ കുട്ടികൾ ഏതോ ഉന്നതനിലവാരം പുലർത്തുന്ന വൈദിക സർവകലാശാലയിൽ പഠിച്ചതാണെന്ന് അദ്ദേഹം പറയും.

എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളേ! നാം എന്തിനാണ് ആരാധിക്കുന്നത്? ഈശ്വരന്റെ അനുഗ്രഹം

ആസ്വദിക്കുന്നതിന്. നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് എന്തിനാണ്? ഈശ്വരന്റെ അനുഗ്രഹം കിട്ടുന്നതിന്. എന്തിനാണ് നാം ധ്യാനിക്കുന്നത്? ഈശ്വരന്റെ ആവിഷ്കരണം ദർശിക്കുന്നതിന്. നമ്മുടെ ആദ്ധ്യാത്മികാനുഷ്ഠാനങ്ങളൊക്കെ ഈശ്വരന്റെ ആവിഷ്കരണം ദർശിക്കുന്നതിനായാണ്. ഈശ്വരന്റെ മുമ്പാകെയുള്ള വേദജപം തികച്ചും അതിശയകരമാണ്-ഒരു ജീവിതകാലത്തെ സാക്ഷാത്കാരം.

പുറത്ത് ആളുകൾ വേദം ജപിക്കുന്നത് ഈശ്വരന്റെ ദർശനം കിട്ടുന്നതിനായിട്ടാണ്. എന്നാൽ ഇവിടെ, നിങ്ങൾ അവിടുത്തെ ദർശിക്കുന്നു, അവിടുത്തെ തിരുമുമ്പിൽവെച്ചു

തന്നെ ആ മഹിമ കീർത്തിക്കുന്നു, ഇത് ശരിക്കും ഇരട്ടി ലാഭമുള്ളതാണ്. ഇരട്ടി ലാഭം-ഇത് നിസ്സാരമായി എടുക്കേണ്ട കാര്യമല്ല.

സ്വാമിക്ക് അവിടുത്തെ കുട്ടികളെച്ചൊല്ലി അഭിമാനമാണ്

അവിടുത്തെ കുട്ടികൾ എത്ര കേമരാണെന്ന് നമ്മളെയെല്ലാവരെയും അറിയിക്കണമെന്നാണ് നമ്മുടെ ഈശ്വരൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഈശ്വരൻ മനുഷ്യരൂപമെടുക്കുമ്പോൾ, അവിടുന്ന് കുറച്ച് മാനുഷികപ്രവണതകളും കാട്ടുന്നു. എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളും വേദങ്ങളിൽ നിയമനമാണെന്ന്, ഇത് ഒരു കൂട്ടം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മാത്രം കുത്തകയല്ലെന്ന് സമസ്തലോകവും അറിയണമെന്ന് അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടാവും, അവിടുന്ന് പെട്ടെന്ന് എല്ലാ കോളജ് കുട്ടികളോടും ജപം നിർത്തുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെടും, അതിനുശേഷം ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികളോട് ആരംഭിക്കുന്നതിന് അവിടുന്ന് ആവശ്യപ്പെടും. എന്നിട്ട് പൊടുന്നനെ, അവിടുന്ന് നിർത്തിക്കും. പ്രൈമറി സ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികളോട് ജപം ആരംഭിക്കുന്നതിന് അവിടുന്ന് ആവശ്യപ്പെടും. ഇത്തരത്തിൽ, സായി വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിലെ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളും വേദവുമായും അതിന്റെ ജപവുമായും

നല്ല പരിചയമുള്ളവരാണെന്ന്, അറിവുള്ളവരാണെന്ന്, നമുക്കറിയാനാവും.

അതു മാത്രമല്ല, അവിടുന്ന് ചിലപ്പോഴൊക്കെ ഗെയിം കളിക്കും: അവിടുന്ന് ഒരു ആൺകുട്ടിയോട് തുടങ്ങാൻ ആവശ്യപ്പെടും, മറ്റൊരു കുട്ടിയോട് ആദ്യത്തെ കുട്ടി നിർത്തിയ ഭാഗം തൊട്ട് തുടരാൻ ആവശ്യപ്പെടും, ഒരു മാല പോലെ. ഇത്തരത്തിൽ, ജപം കേവലം യാന്ത്രികമാവുന്നില്ല. ജപം പൂർണതയുടെ ഒരു കലയാണ്, വെറും ഓർത്തിരിക്കലല്ല. ആൺകുട്ടികൾ പൂർണതയോടെ ജപിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു, ഞങ്ങൾ ഇതിന് വളരെ സന്തോഷത്തോടെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കും.

ഒരു ദിവസം പെട്ടെന്ന് അവിടുന്ന് ആരോടോ ആവശ്യപ്പെട്ടു, “നിനക്ക് വേദത്തിന്റെ അർത്ഥം അറിയാമോ?”

ആ പയ്യൻ പറഞ്ഞു, “ഉവ്വ് സ്വാമി!”

“ശരി-തുടങ്ങൂ!”

ഒരു പദ്യം കഴിഞ്ഞ്, സ്വാമി പറഞ്ഞു, “നിർത്തൂ! ഇനി ഇംഗ്ലീഷിൽ അർത്ഥം പറയൂ.”

പയ്യൻ ആ വരിയുടെ ഇംഗ്ലീഷിലുള്ള സാരം പറയാൻ തുടങ്ങി.

“ഹും. നിർത്തൂ! അടുത്ത പദ്യം.” ഓരോ പദ്യവും കഴിഞ്ഞ് അടുത്തത്, ഇടയിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ പരിഭാഷയും.

ദയവായി എന്നെ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. വസ്തുത വസ്തുത തന്നെ. മിക്ക പണ്ഡിതർക്കും വേദത്തിന്റെ അർത്ഥം അറിയില്ല. ഭാരതീയരിൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിനും വേദമോ അതിന്റെ സാരമോ അറിയില്ല. അതിശയമെന്നു പറയട്ടെ, വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഒരു പദ്യം കഴിഞ്ഞ് അടുത്തതിന്റെ അർത്ഥവും അറിയാം. വേദം ജപിക്കുകയെന്നതുതന്നെ മതിയായ നേട്ടമാണ്, പക്ഷേ അതിന്റെ അർത്ഥം അറിയുകയെന്നത് വേറിട്ട നേട്ടം തന്നെ.

മുൻകൂട്ടി തയ്യാറെടുപ്പില്ലാത്ത വാചാപരീക്ഷ(Improptu Oral examination)

ഒരു ദിവസം അവിടുന്ന് പെട്ടെന്ന് ഒരു ലക്ചററോട് ആവശ്യപ്പെട്ടു, “ഇവിടെ വരു! ഈ കുട്ടികളോട് വേദത്തെപ്പറ്റി കുറച്ച് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കൂ.”

ഒരു ചോദ്യപ്പേപ്പർ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി, ഒരു അധ്യാപകൻ കുറഞ്ഞത് മൂന്നുമുതൽ നാലു വരെ മണിക്കൂറുകൾ വേണം. അയാൾക്ക് തന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ മൊത്തം ശേഖരിക്കണം,

Primary School Children chanting Vedic Hymns in the Divine Presence

സിലബസ് നോക്കണം, തലേവർഷത്തെ ചോദ്യപ്പേപ്പർ നോക്കണം, എന്നിട്ട് ചോദ്യപ്പേപ്പർ ഉണ്ടാക്കണം. പക്ഷേ നമ്മുടെ നല്ല ഈശ്വരൻ ഇതാ പൊടുന്നനെ ഒരു ലക്ചററോട് വേദങ്ങളെപ്പറ്റി ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ലക്ചറർ ഓർക്കാപ്പുറത്ത് കൈയോടെ കൂടുങ്ങിപ്പോയി. കുട്ടികൾക്കും അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല തങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടാൻ പോവുകയാണെന്ന്;

കൂടാതെ, അതും ആയിരക്കണക്കിന് ഭക്തരുടെ മുമ്പാകെ. അവർ തോറ്റാൽ, അവരുടെ പ്രതിച്ഛായ മോശമാവും, സ്വാമിക്കും അത് വളരെ മോശമാവും. എന്നാൽ ഈശ്വരൻ ഒരിക്കലും പരാജയപ്പെടില്ല!

അതിനാൽ, ഇത് പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനായി, സ്വാമി ഒരു ലക്ചററോട് ചോദിച്ചു: “വരു! കുറച്ച് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കൂ.”

ദയവായി എന്നെ വിശ്വസിക്കൂ, എല്ലാ ചോദ്യങ്ങളും വളരെ വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായിരുന്നു, ഉത്തരങ്ങളും വളരെ മികച്ചവയായിരുന്നു. ആരുംതന്നെ പരാജയപ്പെട്ടില്ല. കൈയടികളും ആർപ്പുവിളികളും ഉണ്ടായി. ആ ദിവസത്തെ മുഴുവൻ രംഗവും നിങ്ങളിൽ മിക്കവരും കണ്ടുകാണും. ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കുന്നവർക്കായി ഞാനാ ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇതിൽ കുറച്ച് സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങളുണ്ട്, എന്നിന്നും അറിയാത്ത ഭാഷയാണത്. അതിനാൽ, സൗകര്യത്തിനായി, ഞാൻ എന്റെ മാതൃഭാഷയായ തെലുങ്കിലാണ് എഴുതിയത്, പക്ഷേ അവ ഇംഗ്ലീഷ് റോമൻ ലിപിയിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്, നമ്മുടെ പരിഭാഷകസുഹൃത്തുക്കളോട് കടപ്പാടുണ്ട്.

സായി കുൽവന്ത് ഹാളിലെ വേദിയിലിരുന്ന് ഒരു ലക്ഷ്മൻ വിദ്യാർത്ഥികളോട് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആയിരക്കണക്കിന് പൊതുജനങ്ങൾ ഇതിന് ദൃക്സാക്ഷികളായിരുന്നു. ഏത് വിദ്യാർത്ഥിക്കും എണ്ണിറ്റ് ഉത്തരം പറയാം. നിങ്ങളത് കണ്ടുകാണും. അവ രാരും തന്നെ തയ്യാറെടുത്തിരുന്നില്ല. അതൊരു പബ്ലിക് വാചാപരീക്ഷ(public oral examination)യാണെന്ന്, ഓപ്പൺ വൈവാ-വോസിയായെന്ന് എനിക്കു തോന്നി.

അതിരൂദ മഹായജ്ഞം: സായി കുൽവന്ത് ഹാൾ

ചോദ്യം 1 : രൂദ്രം

രൂദ്രം എന്നു പേരുള്ള ഒരു വേദമന്ത്രമുണ്ട്. രൂദ്രത്തിന് രണ്ടു ഭാഗങ്ങളാണുള്ളത്-നമകവും ചമകവും. ഇവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണ്?

ഒരു പയ്യൻ എണ്ണിറ്റു പറഞ്ഞു, “സ്വാമി, ഞാൻ മറുപടി പറയാം.”

“ശരി. എന്താണ് ഉത്തരം?”

“വേദത്തിന്റെ ചമകഭാഗം നമ്മുടെ ആഗ്രഹസഫലീകരണത്തിന് സഹായിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ഈ ചമകഭാഗത്തിലെ എല്ലാ മന്ത്രങ്ങളും ഈ രണ്ട് അക്ഷരങ്ങളിലാണ് അവസാനിക്കുന്നത്: ച മേ.. ച മേ.. ച മേ.. ച മേ എന്നതിനർത്ഥം ‘എനിക്ക് വേണം(I want that)’ എന്നാണ്. അതിനാൽ, ചമകം എന്നത് ആഗ്രഹസമർപ്പണമാണ്. നിങ്ങൾക്കവ സഫലമാവുന്നു. മറ്റേ ഭാഗം നമകം ആണ്. എന്താണ് നമകം? രൂദ്രത്തിന്റെ ഈ നമകഭാഗമെന്നത് ഈശ്വരന് ശരണാഗതിയാണ്. ഇവിടെ രണ്ട് അക്ഷരങ്ങളാണുള്ളത്: ന + മ: മ:= എന്റേത്, mine, ന =അല്ല, not. അതുകൊണ്ട്, നമ: എന്നാൽ എന്റേതല്ല, not mine, എല്ലാം അവിടുത്തെതാണ് എന്നാണ്. ഇതിനർത്ഥം, ഈശ്വരന് സമർപ്പണം, ഈശ്വരന് ശരണാഗതി എന്നാണ്.

‘ഒന്നും എന്റേതല്ല, എല്ലാംതന്നെ അവിടുത്തേതാണ്’ എന്നതാണ് നമകം.

ഞാൻ പറഞ്ഞത് വ്യക്തമായെന്ന് കരുതട്ടെ. അതിനാൽ, ഇതാണ് നമകവും ചമകവും. കൗതുകകരമായ സംഗതിയെന്തെന്നാൽ, നമകത്തിൽ ആദ്യത്തെ അക്ഷരം ‘ന’ ആണ്, അതേ സമയം ചമകത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ അക്ഷരം ‘മ’ ആണ്. ‘നമ’ എന്നാൽ അർത്ഥം ‘സ്വാർത്ഥമില്ലാ

യ്ക, എന്റേതല്ല’ എന്നത്രേ.

കുട്ടികൾ അർത്ഥം വിശദീകരിച്ചതിൽ സ്വാമി വളരെ വളരെ സന്തോഷവാനായിരുന്നു എന്ന് സ്വാമിയുടെ മുഖത്ത് വളരെ നന്നായി പ്രകടമായിരുന്നു

ചോദ്യം 2 : എല്ലാം പൂർണ്ണം

ഈ ലോകത്തെ എല്ലാം പൂർണ്ണമാണ് എന്നു പറയുന്ന ഒരു ശ്ലോകമുണ്ട്. ഒന്നും ഒരു ശകലമല്ല. ഒന്നുംതന്നെ തുണ്ടല്ല. നിങ്ങൾ പൂർണ്ണമാണ്. ഓരോന്നും പൂർണ്ണമാണ്. ഉപനിഷത്തിലെ ഏതു ശ്ലോകമാണ് ഓരോന്നും പൂർണ്ണമാണെന്ന്, ഈശ്വരീയത പൂർണ്ണമാണെന്ന്, ഈ വിശ്വം പൂർണ്ണമാണെന്ന് പറയുന്നത്? പൂർണ്ണം - പൂർണ്ണം = പൂർണ്ണം. പൂർണ്ണം + പൂർണ്ണം=പൂർണ്ണം(Full).നാം വിഡ്ഢികളാ(fools)യതുകൊണ്ട്, പൂർണ്ണത (fullness) എന്തെന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. പൂജ്യം(zero) - പൂജ്യം = പൂജ്യം. പൂജ്യം + പൂജ്യം = പൂജ്യം. പൂജ്യം x പൂജ്യം = പൂജ്യം. ഋജിതമായ ഗണിതം. അതിനാൽ, അത് അനന്തമാകുന്നു, അത് അനന്തമാകുന്നു. ഇത് അനന്തമാകുന്നു. അത് പൂർണ്ണമാകുന്നു. ഇത് പൂർണ്ണമാകുന്നു. ഏതു ശ്ലോകമാണ് ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്?

ഒരു കുട്ടി പറഞ്ഞു:

“പൂർണ്ണമദഃ പൂർണ്ണമിദം
പൂർണ്ണാത് പൂർണ്ണമുദച്യതേ
പൂർണ്ണസ്യ പൂർണ്ണമാദായ
പൂർണ്ണമേവാവശിഷ്യതേ”

പ്രഫ. അനീൽകുമാർ കാമരാജു
(പരിഭാഷ: എം.എൻ. വിനോദകുമാർ)